Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (όγδοο τμήμα)

της 1ης Φεβρουαρίου 2012 *

«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Εικονιστικό κοινοτικό σήμα Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Δεν υφίσταται κακή πίστη — Άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009»

Στην υπόθεση T-291/09,

Carrols Corp., με έδρα το Dover, πολιτεία του Delaware (Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής), εκπροσωπούμενη από τον I. Temiño Ceniceros, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τον J. Crespo Carrillo,

καθού,

αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και παρεμβαίνων ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου:

Giulio Gambettola, κάτοικος Los Realejos (Ισπανία), εκπροσωπούμενος από τον F. Brandolini Kujman, δικηγόρο,

με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 7ης Μαΐου 2009 (υπόθεση R 632/2008-1), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας μεταξύ της Carrols Corp. και του Giulio Gambettola,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα),

συγκείμενο από τους L. Truchot, πρόεδρο, M. E. Martins Ribeiro (εισηγήτρια) και H. Kanninen, δικαστές,

γραμματέας: C. Kristensen, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου [νυν Γενικού Δικαστηρίου] στις 27 Ιουλίου 2009,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως του ΓΕΕΑ, το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 26 Νοεμβρίου 2009,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική.

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως του παρεμβαίνοντος, το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 17 Νοεμβρίου 2009,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 22ας Ιουνίου 2011,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Στις 20 Ιουνίου 1994 ο νυν παρεμβαίνων Giulio Gambetolla υπέβαλε στο Oficina Española de Patentes y Marcas (ισπανικό γραφείο διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας και εμπορικών σημάτων, στο εξής: OEPM) αίτηση καταχωρίσεως του ακόλουθου εικονιστικού ισπανικού σήματος:

2 Το σήμα αυτό καταχωρίσθηκε στις 20 Δεκεμβρίου 1995 με αριθμό 1909496.

3 Η Pollo Tropical, Inc., εταιρία της οποίας διάδοχος είναι η προσφεύγουσα Carrols Corp., υπέβαλε στο OEPM, την 21η Οκτωβρίου 1994, δύο αιτήσεις καταχωρίσεως, εκ των οποίων η πρώτη αφορούσε το αριθ. 1927280 λεκτικό σήμα POLLO TROPICAL και η δεύτερη το αριθ. 1927282 εικονιστικό σήμα Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL, επικαλούμενη το κάτωθι εικονιζόμενο εικονιστικό αμερικανικό σήμα, του οποίου η καταχώριση στις ΗΠΑ ζητήθηκε στις 25 Απριλίου 1994 και πραγματοποιήθηκε στις 19 Αυγούστου 1997 με αριθμό US 74516740:

4 Το OEPM απέρριψε αυτές τις αιτήσεις καταχωρίσεως στις 22 Ιανουαρίου 1996, λόγω της ανακοπής που άσκησε ο παρεμβαίνων στηριζόμενος στο προπαρατεθέν ισπανικό σήμα αριθ. 1909496.

5 Στις 9 Ιουνίου 2000, κατόπιν αιτήσεως της προσφεύγουσας, καταχωρίσθηκε στο Ηνωμένο Βασίλειο με αριθμό 2201552 το εικονιστικό σήμα Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL, του οποίου είχε ζητηθεί η καταχώριση στις 30 Ιουνίου 1999 για υπηρεσίες εστιάσεως της κλάσεως 42 και το οποίο έχει ως εξής:

6 Επίσης, έγινε δεκτή η από 30 Ιουνίου 1999 αίτηση της προσφεύγουσας και καταχωρίσθηκε, στις 19 Ιουνίου 2000, με αριθμό 2201543 το λεκτικό σήμα Ηνωμένου Βασιλείου POLLO TROPICAL, για υπηρεσίες εστιάσεως της κλάσεως 42.

7 Στις 22 Νοεμβρίου 2002 ο παρεμβαίνων υπέβαλε αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί [ακολούθως αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1)].

8 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το ακόλουθο εικονιστικό σήμα:

9 Οι υπηρεσίες και τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση του σήματος εμπίπτουν στις κλάσεις 25, 41 και 43 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, της 15ης Ιουνίου 1957, για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση σημάτων, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν, για καθεμία από τις κλάσεις αυτές, στην ακόλουθη περιγραφή:

— κλάση 25: «Έτοιμα ενδύματα»·

— κλάση 41: «Υπηρεσίες ντισκοτέκ»·

— κλάση 43: «Υπηρεσίες εστιάσεως (παροχής διατροφής και ποτών)».

10 Η αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων* αριθ. 75/2003, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003. Το σήμα καταχωρίσθηκε την 21η Απριλίου 2004.

11 Στις 22 Ιανουαρίου 2007 η προσφεύγουσα υπέβαλε στο ΓΕΕΑ αίτηση κηρύξεως ακυρότητας του κοινοτικού σήματος, προβάλλοντας, αφενός, την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως στο Ηνωμένο Βασίλειο, όπου είναι δικαιούχος δύο προγενεστέρως καταχωρισθέντων σημάτων, βάσει του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του κανονισμού 40/94 [νυν άρθρου 53, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του κανονισμού 207/2009], και, αφετέρου, το γεγονός ότι ο παρεμβαίνων ζήτησε κακόπιστα την καταχώριση του σήματος, δυνάμει του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 40/94 [νυν άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 207/2009].

12 Η αίτηση κηρύξεως ακυρότητας στηριζόταν, όσον αφορά τον λόγο ο οποίος βασίζεται στο άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του κανονισμού 40/94, στα δύο προπαρατεθέντα στις σκέψεις 5 και 6 σήματα Ηνωμένου Βασιλείου.

13 Όσον αφορά τον λόγο ακυρότητας κατά το άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 40/94, η αίτηση κηρύξεως ακυρότητας στηριζόταν μεταξύ άλλων στο καταχωρισθέν με αριθμό US 74516740 αμερικανικό εικονιστικό σήμα, το οποίο προπαρατέθηκε στη σκέψη 3.

14 Η αίτηση κηρύξεως ακυρότητας στρεφόταν καθ' όλων των υπηρεσιών και προϊόντων τα οποία αφορούσε το επίμαχο σήμα.

15 Με απόφαση της 17ης Μαρτίου 2008, το τμήμα ακυρώσεων απέρριψε την αίτηση κηρύξεως ακυρότητας. Καθόσον η αίτηση στηριζόταν στο άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του κανονισμού 40/94, απορρίφθηκε από το τμήμα ακυρώσεων για τον λόγο ότι η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε αποδεικτικά στοιχεία της χρήσεως σήματος όσον αφορά τα σήματα που είχαν καταχωρισθεί προγενέστερα στο Ηνωμένο Βασίλειο, κατόπιν αιτήματος περί αποδείξεως της ουσιαστικής χρήσεως του σήματος, το οποίο υπέβαλε ο παρεμβαίνων. Καθόσον η αίτηση στηριζόταν στο άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του

ιδίου αυτού κανονισμού, το τμήμα ακυρώσεων διαπίστωσε ότι η προσφεύγουσα δεν κατόρθωσε να αποδείξει την κακή πίστη του παρεμβαίνοντος. Το τμήμα ακυρώσεων έκρινε ότι το χρονικό διάστημα των δύο μηνών μεταξύ της ημερομηνίας υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως του αμερικανικού σήματος (25 Απριλίου 1994) και της ημερομηνίας υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως του αριθ. 1909496 ισπανικού σήματος (20 Ιουνίου 1994) απέκλειε το ενδεχόμενο κακής πίστεως. Εξάλλου, το τμήμα ακυρώσεων επισήμανε ότι υφίσταται συνέχεια ή κοινή «εμπορική διαδρομή» του ισπανικού και του κοινοτικού σήματος του παρεμβαίνοντος, λόγος για τον οποίο ελήφθη υπόψη και η ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως για την καταχώριση του ισπανικού σήματος. Κατά το τμήμα ακυρώσεων, δεν αποδείχθηκε ότι το αμερικανικό σήμα της προσφεύγουσας είχε καταστεί παγκοίνως γνωστό στην αμερικανική αγορά, από το 1991 έως το 1994 και από το 1994 έως το 2002, ούτε ότι ο παρεμβαίνων είχε λάβει γνώση του στοιχείου αυτού. Η ηλεκτρονική αλληλογραφία μεταξύ των δύο νυν διαδίκων κατά το έτος 2006, με την οποία ο παρεμβαίνων καθόριζε την τιμή πωλήσεως του κοινοτικού σήματος, δεν αποτελεί απόδειξη της κακοπιστίας του. Τέλος, το τμήμα ακυρώσεων έκρινε ότι το πανομοιότυπο των σημάτων και το γεγονός ότι αφορούν τα ίδια προϊόντα και υπηρεσίες δεν στοιχειοθετούν κακοπιστία.

16 Στις 17 Απριλίου 2008 η προσφεύγουσα άσκησε ενώπιον του ΓΕΕΑ προσφυγή κατά της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεων, βάσει των άρθρων 57 έως 62 του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρων 58 έως 64 του κανονισμού 207/2009).

17 Με απόφαση της 7ης Μαΐου 2009 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ απέρριψε την προσφυγή. Καταρχάς, το τμήμα προσφυγών επιβεβαίωσε την κρίση του τμήματος ακυρώσεων περί του ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε τη χρήση των προγενέστερων σημάτων που είχαν καταχωρισθεί στο Ηνωμένο Βασίλειο. Εν συνεχεία, έκρινε ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε την προβαλλόμενη κακή πίστη του παρεμβαίνοντος, κατά την έννοια του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009. Το τμήμα προσφυγών διευκρίνισε ότι έπρεπε να αποδειχθεί η ύπαρξη κακής πίστεως εκ μέρους του δικαιούχου κατά την υποβολή της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος, στις 22 Νοεμβρίου 2002, οπότε η ενδεχόμενη κακοπιστία του εν λόγω δικαιούχου κατά την υποβολή της αιτήσεως καταχωρίσεως στην Ισπανία δεν έπρεπε να ληφθεί υπόψη. Το τμήμα προσφυγών έκρινε, κατ' ουσίαν, ότι κανένα από τα στοιχεία που προέβαλε η προσφεύγουσα δεν καθιστούσε δυνατή την απόδειξη της υπάρξεως κακής πίστεως του παρεμβαίνοντος.

18 Επομένως, πρώτον, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι ουδόλως αποδείχθηκε ότι ο παρεμβαίνων γνώριζε την εμπορική δραστηριότητα της προσφεύγουσας στις ΗΠΑ. Επιπροσθέτως, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι η εκ μέρους του παρεμβαίνοντος υποβολή αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος αποτελούσε τη φυσική και αναμενόμενη εμπορικώς εξέλιξη της δραστηριότητάς του στον χώρο της εστιάσεως, καθόσον ο παρεμβαίνων είχε δραστηριοποιηθεί στον τομέα αυτό από τις αρχές της δεκαετίας του 1990, είχε κινήσει, το 1994, διαδικασίες ενδεικτικές της προθέσεώς του να ασκήσει εμπορική δραστηριότητα στον τομέα της εστιάσεως εντός κράτους μέλους και, έπειτα από οκτώ έτη, ζήτησε προστασία σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ως εκ τούτου, το τμήμα προσφυγών αποφάνθηκε ότι δεν μπορούσε να δεχθεί την ύπαρξη κακής πίστεως εκ μέρους του παρεμβαίνοντος κατά την υποβολή της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος, δηλαδή ότι αυτός είχε επίγνωση της ζημίας που προκαλούσε στην προσφεύγουσα.

19 Δεύτερον, το τμήμα προσφυγών αποφάνθηκε ότι η κρίση αυτή δεν αναιρείται από το επιχείρημα ότι το σήμα Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL της προσφεύγουσας είχε καταστεί παγκοίνως γνωστό, δεδομένου ότι το στοιχείο αυτό δεν αποδείχθηκε.

20 Επιπλέον, το τμήμα προσφυγών επισήμανε ότι η αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος δημοσιεύθηκε στις 29 Σεπτεμβρίου 2003, το δε σήμα καταχωρίσθηκε στις 28 Ιουνίου 2004. Η προσφεύγουσα, όμως, υπέβαλε την αίτηση κηρύξεως ακυρότητας στις 22 Ιανουαρίου 2007, δηλαδή δύο και ήμισυ έτη μετά τη δημοσίευση της καταχωρίσεως, χωρίς να προσκομίσει, στα σχετικά με την προσφυγή της δικόγραφα, στοιχεία όσον αφορά τους λόγους για τους οποίους καθυστέρησε επί μακρόν πριν υποβάλει την αίτηση κηρύξεως ακυρότητας.

21 Τρίτον, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι, όσον αφορά το αίτημα που υπέβαλε επανειλημμένα ο παρεμβαίνων να του καταβληθεί χρηματικό αντίτιμο ύψους έως πέντε εκατομμυρίων δολαρίων ΗΠΑ (USD), η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι ο παρεμβαίνων ενήργησε κατά δόλιο και κερδοσκοπικό τρόπο υποβάλλοντας αίτηση για την καταχώριση κοινοτικού σήματος.

22 Συναφώς, το τμήμα προσφυγών υπενθύμισε ότι, αφενός, η υποβληθείσα το 2002 αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος ήταν απλώς η λογική σε διεθνές επίπεδο συνέχεια της χρήσεως του σήματος στην Ισπανία και ότι, αφετέρου, δεν υπήρχε άμεση ή έμμεση σχέση μεταξύ των διαδίκων η οποία να είχε ως συνέπεια τη δόλια οικειοποίηση του σήματος της προσφεύγουσας, ούτε στοιχείο που να αποδεικνύει ότι ο παρεμβαίνων είχε την πρόθεση να εκμεταλλευθεί την προβαλλόμενη φήμη του σήματος της προσφεύγουσας τον Νοέμβριο του 2002, οπότε έκρινε ότι, ελλείψει αποδείξεων περί του αντιθέτου, το χρηματικό αντίτιμο για τη μεταβίβαση του κοινοτικού σήματος εντάσσεται στο πλαίσιο της ελεύθερης αγοράς.

23 Τέταρτον, όσον αφορά το πανομοιότυπο των επίμαχων σημείων και υπηρεσιών, που εμπίπτουν στην κλάση 42, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι δεν μπορούν να αποτελέσουν τεκμήριο της κακοπιστίας του παρεμβαίνοντος.

24 Πέμπτον, όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι ο παρεμβαίνων οικειοποιήθηκε παρανόμως το διακριτικό σημείο της, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι το λογικότερο θα ήταν να διεκδικεί η προσφεύγουσα την κυριότητα του κοινοτικού σήματος και όχι την κήρυξη ακυρότητας, πλην όμως η αγωγή αυτή μπορεί να ασκηθεί μόνον ενώπιον εθνικού δικαστηρίου, εκτός κι αν πρόκειται για κάποια από τις περιπτώσεις που διαλαμβάνονται στο άρθρο 18 του κανονισμού 207/2009.

Αιτήματα των διαδίκων

25 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κηρύξει παραδεκτή την υπό κρίση προσφυγή και όσα διαλαμβάνονται στα συνημμένα σε αυτήν έγγραφα·

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, καθόσον το τμήμα προσφυγών δεν κήρυξε άκυρο το επίμαχο σήμα βάσει του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

26 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

27 Ο παρεμβαίνων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να δεχθεί τα αιτήματα που διαλαμβάνονται στο υπόμνημά του αντικρούσεως και σε όλα τα συνημμένα σε αυτό έγγραφα, καθώς και στα αντίγραφά τους·

— να δεχθεί τα προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία·

— να απορρίψει την προσφυγή κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως και να επικυρώσει την απόφαση αυτή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

Επί του παραδεκτού των συνημμένων εγγράφων που προσκόμισαν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου η προσφεύγουσα και ο παρεμβαίνων

28 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να κηρύξει παραδεκτά τα συνημμένα στο δικόγραφο της προσφυγής έγγραφα. Ο παρεμβαίνων, δεδομένου ότι ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να δεχθεί το σύνολο των συνημμένων στο υπόμνημά του αντικρούσεως εγγράφων, ζητεί επίσης, κατ' ουσίαν, να κριθούν παραδεκτά τα έγγραφα αυτά.

29 Ωστόσο, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, απαντώντας σε ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, τόσο το ΓΕΕΑ όσο και ο παρεμβαίνων ήγειραν ένσταση απαραδέκτου του υπ' αριθ. 5 συνημμένου εγγράφου στο δικόγραφο της προσφυγής, το οποίο περιλαμβάνει, αφενός μεν, αντίγραφο των νέων σελίδων του ιστοτόπου του παρεμβαίνοντος, αφετέρου δε, βεβαίωση συνταχθείσα από «notario» [συμβολαιογράφο] σχετικά με την εκ μέρους του παρεμβαίνοντος χρήση του ισπανικού σήματος που καταχωρίσθηκε με αριθμό 1909496, για τον λόγο ότι το συνημμένο έγγραφο αυτό δεν προσκομίσθηκε στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας ενώπιον του ΓΕΕΑ.

30 Πρέπει να υπομνησθεί συναφώς ότι η ασκούμενη ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προσφυγή αφορά τον έλεγχο της νομιμότητας των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών του ΓΕΕΑ, κατά την έννοια του άρθρου 65 του κανονισμού 207/2009: Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο δεν είναι αρμόδιο να εξετάσει εκ νέου τα πραγματικά περιστατικά βάσει των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίσθηκαν για πρώτη φορά ενώπιόν του [απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Μαρτίου 2003, T-128/01, DaimlerChrysler κατά ΓΕΕΑ (Calandre), Συλλογή 2003, σ. II-701, σκέψη 18, και απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Ιουνίου 2010, T-407/08, MIP Metro κατά ΓΕΕΑ - CBT Comunicación Multimedia (Metromeet), Συλλογή 2010, σ. II-2781, σκέψη 16· βλ. επίσης, σχετικώς, απόφαση του Δικαστηρίου της 18ης Δεκεμβρίου 2008, C-16/06 P, Les Éditions Albert René κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2008, σ. I-10053, σκέψη 144].

31 Από την προπαρατεθείσα στη σκέψη 30 νομολογία προκύπτει ότι παραδεκτά είναι μόνον τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίσθηκαν στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας ενώπιον του ΓΕΕΑ.

32 Δεδομένου, όμως, ότι το υπ' αριθ. 5 συνημμένο στο δικόγραφο της προσφυγής έγγραφο, όπως δέχθηκε άλλωστε η προσφεύγουσα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, δεν προσκομίσθηκε στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας ενώπιον του ΓΕΕΑ, πρέπει να κριθεί απαράδεκτο.

33 Πρέπει, εξάλλου, να επισημανθεί ότι ο παρεμβαίνων παρέθεσε, στο υπ' αριθ. 15 συνημμένο έγγραφο στο υπόμνημά του αντικρούσεως, απόφαση της Audiencia Provincial de Las Palmas de Gran Canaria (περιφερειακού δευτεροβάθμιου δικαστηρίου της Las Palmas de Gran Canaria, Ισπανία) της 18ης Σεπτεμβρίου 2009, δηλαδή μεταγενέστερη της προσβαλλομένης αποφάσεως, η οποία επικυρώνει την απόφαση του Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Las Palmas de Gran Canaria (υπ' αριθ. 1 εμποροδικείου της Las Palmas de Gran Canaria) της 24ης Απριλίου 2008, με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση κηρύξεως ακυρότητας του καταχωρισθέντος με αριθμό 1909496 ισπανικού σήματος του παρεμβαίνοντος την οποία υπέβαλε η προσφεύγουσα.

34 Κατά τη νομολογία, είναι παραδεκτή η επίκληση αποφάσεων εθνικών δικαστηρίων, μολονότι δεν υπήρξε τέτοια επίκληση κατά τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ [βλ. αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 24ης Νοεμβρίου 2005, T-346/04, Sadas κατά ΓΕΕΑ - LTJ Diffusion (ARTHUR ET FELICIE), Συλλογή 2005, σ. II-4891, σκέψη 20, της 8ης Δεκεμβρίου 2005, T-29/04, Castellblanch κατά ΓΕΕΑ - Champagne Roederer (CRISTAL CASTELLBLANCH), Συλλογή 2005, σ. II-5309, σκέψη 16, και της 12ης Ιουλίου 2006, T-277/04, Vitakraft-Werke Wührmann κατά ΓΕΕΑ - Johnson's Veterinary Products (VITACOAT), Συλλογή 2006, σ. II-2211, σκέψεις 69 έως 71].

35 Όπως κρίθηκε με τη σκέψη 71 της προπαρατεθείσας στη σκέψη 34 αποφάσεως VITACOAT, δεν μπορεί να απαγορευθεί ούτε στους διαδίκους ούτε στο Γενικό Δικαστήριο να λάβουν υπόψη, κατά την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης, τη νομολογία που έχει διαμορφωθεί εντός της Ένωσης ή την εθνική και διεθνή νομολογία. Ως εκ τούτου, ένας διάδικος πρέπει να έχει τη δυνατότητα να παραπέμψει για πρώτη φορά ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου σε αποφάσεις εθνικών δικαστηρίων, δεδομένου ότι δεν προσάπτεται στο τμήμα προσφυγών ότι δεν έλαβε υπόψη του πραγματικά στοιχεία αντλούμενα από συγκεκριμένη απόφαση εθνικού δικαστηρίου, αλλά ότι παρέβη διάταξη του κανονισμού 207/2009, και να επικαλεσθεί τη νομολογία προς στήριξη αυτού του λόγου ακυρώσεως.

36 Κατόπιν των ανωτέρω, το υπ' αριθ. 15 συνημμένο έγγραφο στο υπόμνημα αντικρούσεως του παρεμβαίνοντος πρέπει να κηρυχθεί παραδεκτό.

37 Όσον αφορά τα λοιπά συνημμένα έγγραφα που διαλαμβάνονται στη σκέψη 28 ανωτέρω, πρέπει να επισημανθεί ότι, ελλείψει επιχειρημάτων προβληθέντων από την προσφεύγουσα και από τον παρεμβαίνοντα προς στήριξη των προσκομισθέντων από αυτούς αποδεικτικών στοιχείων κατά τη διαδικασία της προσφυγής ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και λαμβανομένης υπόψη της προμνημονευθείσας στη σκέψη 30 νομολογίας, πρέπει να κηρυχθούν απαράδεκτα, καθόσον δεν περιλαμβάνονται στον φάκελο της ενώπιον του ΓΕΕΑ διαδικασίας [βλ., σχετικώς, απόφαση του Πρωτοδικείου της 25ης Μαρτίου 2009, T-21/07, L'Oréal κατά ΓΕΕΑ — Spa Monopole (SPALINE), η οποία δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 14].

Επί της ουσίας

38 Η προσφεύγουσα προβάλλει έναν μόνο λόγο ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, καθόσον ο παρεμβαίνων ενήργησε κακόπιστα κατά την υποβολή της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος.

39 Προς στήριξη του αιτήματός της ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, η προσφεύγουσα διατείνεται, πρώτον, ότι κακώς έκρινε το τμήμα προσφυγών, στηριζόμενο σε τεκμήριο, ότι ήταν δικαιολογημένη η υποβολή αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος, καθόσον αποτελούσε τη «λογική συνέχεια» της επεκτάσεως των δραστηριοτήτων του παρεμβαίνοντος, δεχόμενο κατ' αυτόν τον τρόπο ότι υπήρχε πρόθεση χρήσεως, η οποία έρχεται σε αντίθεση προς τα ακόλουθα αποδεικτικά στοιχεία: τις επανειλημμένες, από το 2005, απόπειρες του παρεμβαίνοντος να πωλήσει στην προσφεύγουσα τα δικαιώματά του έναντι υπερβολικού τιμήματος, τη λειτουργία και εκμετάλλευση μίας και μόνον πιτσαρίας σε χωριό των Καναρίων Νήσων (Ισπανία), η οποία δεν έχει ανακαινισθεί από το 1990 και λειτουργεί υπό την επωνυμία Pizzeria Giulio, την έλλειψη κατάλληλης νομικής μορφής για τη διεύρυνση των εμπορικών δραστηριοτήτων ή την άσκησή τους σε διεθνές επίπεδο, το γεγονός ότι ουδόλως λειτούργησε κάποιο υποκατάστημα σε χρονικό διάστημα είκοσι ετών και την πλασματική χρήση του σήματος Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL υπό την ονομασία διαδικτυακού τομέα «www.pollotropicaleuropa.com».

40 Δεύτερον, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι η διαπίστωση περί προβαλλόμενης παραλείψεως αποδείξεως όσον αφορά την προηγούμενη γνώση του καταχωρισθέντος με αριθμό US 74516740 αμερικανικού σήματος παρακωλύει την επέκτασή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση, υπό την έννοια ότι, μολονότι η προσφεύγουσα διαθέτει περισσότερα από εκατό καταστήματα σε περισσότερες από δέκα χώρες, η επέκταση αυτή παρεμποδίζεται εξαιτίας του αναγνωριζομένου αποκλειστικού δικαιώματος του παρεμβαίνοντος.

41 Τρίτον, είναι ανακριβές να υποστηριχθεί, όπως δέχθηκε το τμήμα προσφυγών στη σκέψη 33 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι δεν υπήρχε σχέση ανταγωνισμού μεταξύ των δύο αντιδίκων κατά τη διοικητική διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ, μολονότι τέτοιες σχέσεις υπήρχαν ήδη από το 1994, όταν

απορρίφθηκαν οι υπ' αριθ. 1927280 και 1927282 αιτήσεις καταχωρίσεως ισπανικού σήματος που είχε υποβάλει η προσφεύγουσα, εξαιτίας της αριθ. 1909496 καταχωρίσεως ισπανικού σήματος του παρεμβαίνοντος, η αίτηση για την οποία είχε υποβληθεί δύο μήνες πριν.

42 Τέταρτον, η προσφεύγουσα φρονεί ότι είναι αναγκαίο, προκειμένου να καθορισθεί αν υφίσταται ή όχι κακοπιστία του παρεμβαίνοντος, να εξετασθούν τα εξής κριτήρια: το γεγονός ότι τα έγχρωμα μικτά σημεία είναι καθ' όλα πανομοιότυπα, το χρονικό διάστημα μεταξύ της υποβολής της αιτήσεως στις ΗΠΑ από την προσφεύγουσα (εικονιστικό αμερικανικό σήμα καταχωρισθέν με αριθμό US 74516740, του οποίου η καταχώριση ζητήθηκε στις 25 Απριλίου 1994 και του οποίου η πρώτη χρήση ανάγεται στις 13 Σεπτεμβρίου 1991) και αυτής του εικονιστικού ισπανικού σήματος που καταχωρίσθηκε με αριθμό 1909496, αίτηση η οποία υποβλήθηκε από τον παρεμβαίνοντα στις 20 Ιουνίου 1994, το γεγονός ότι το προμνημονευθέν αμερικανικό σήμα έχει καταστεί παγκοίνως γνωστό στον χώρο της εστιάσεως, η ύπαρξη προγενέστερων σχέσεων μεταξύ της προσφεύγουσας και του παρεμβαίνοντος και η εκ μέρους του παρεμβαίνοντος απαίτηση καταβολής υπερβολικού χρηματικού αντιτίμου.

43 Καταρχάς, πρέπει να επισημανθεί ότι το άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 προβλέπει ότι κοινοτικό σήμα κηρύσσεται άκυρο, κατόπιν αιτήσεως που υποβάλλεται στο ΓΕΕΑ ή κατόπιν ανταγωγής ασκηθείσας στο πλαίσιο αγωγής λόγω παραποιήσεως σήματος, σε περίπτωση κατά την οποία ο αιτών την καταχώριση σήματος ενήργησε κακόπιστα κατά την υποβολή της αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος.

44 Όπως επισήμανε η γενική εισαγγελέας E. Sharpston στις προτάσεις της στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Ιουνίου 2009, C-529/07, Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Συλλογή 2009, σ. I-4893), η έννοια του όρου «κακόπιστα», κατά το άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, δεν ορίζεται, δεν οριοθετείται και ούτε καν περιγράφεται καθ' οιονδήποτε τρόπο στη νομοθεσία.

45 Κατόπιν αιτήσεως για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως σχετικά με την ερμηνεία της διατάξεως αυτής, το Δικαστήριο, με την προπαρατεθείσα στη σκέψη 44 απόφαση Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli, προέβη σε διευκρινίσεις όσον αφορά την έννοια της «κακής πίστεως».

46 Η υπόθεση εκείνη αφορούσε αγωγή λόγω παραποιήσεως σήματος ασκηθείσα από την εδρεύουσα στην Ελβετία Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG (στο εξής: Lindt), η οποία, το 2000, είχε επιτύχει να καταχωρισθεί τρισδιάστατο σήμα που απεικόνιζε χρυσού χρώματος σοκολατένιο λαγουδάκι, το οποίο διέθετε στο εμπόριο από τη δεκαετία του 1950, στη δε Αυστρία από το 1994, κατά ανταγωνιστή της, εγκατεστημένου στην Αυστρία, ο οποίος χρησιμοποιούσε στην αγορά, από το 1962, παρόμοιο σημείο που απεικόνιζε επίσης σοκολατένιο λαγουδάκι. Ο ανταγωνιστής αυτός ζητούσε, στο πλαίσιο ανταγωγής, την κήρυξη της ακυρότητας του καταχωρισθέντος σήματος της Lindt, για τον λόγο ότι, κατά την υποβολή της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος, η Lindt ενήργησε κακόπιστα. Το Δικαστήριο έκρινε επομένως ότι είχε επιληφθεί περιπτώσεως στην οποία, κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως, πλείονες παραγωγοί χρησιμοποιούν στην αγορά, για πανομοιότυπα ή παρόμοια προϊόντα, πανομοιότυπα ή παρόμοια σημεία δυνάμενα να προκαλέσουν σύγχυση με το σημείο του οποίου ζητείται η καταχώριση (προπαρατεθείσα στη σκέψη 44 απόφαση Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli, σκέψη 36).

47 Το Δικαστήριο έκρινε καταρχάς, με τη σκέψη 35 της προπαρατεθείσας στη σκέψη 44 αποφάσεως Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli, ότι από το άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 προκύπτει ότι το χρονικό σημείο που πρέπει να ληφθεί υπόψη για να εκτιμηθεί αν υφίσταται κακοπιστία του αιτούντος είναι αυτό της υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως από τον ενδιαφερόμενο.

48 Πρώτον, το Δικαστήριο διευκρίνισε, στη σκέψη 37 της ιδίας αυτής αποφάσεως, ότι η ύπαρξη κακοπιστίας του αιτούντος την καταχώριση, κατά την έννοια του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, πρέπει να εκτιμάται συνολικά, λαμβανομένων υπόψη όλων των ασκούντων επιρροή παραγόντων της προκειμένης υποθέσεως.

49 Δεύτερον, όσον αφορά τους παράγοντες που μνημονεύονταν στα υποβληθέντα ενώπιόν του προδικαστικά ερωτήματα, το Δικαστήριο επισήμανε, πρώτον, με τη σκέψη 39 της προπαρατεθείσας στη σκέψη 44 αποφάσεως Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli, ότι το τεκμήριο περί του ότι ο αιτών την καταχώριση γνώριζε ότι ένας τρίτος χρησιμοποιεί, για πανομοιότυπο ή παρόμοιο προϊόν, πανομοιότυπο ή παρόμοιο σημείο δυνάμενο να προκαλέσει σύγχυση με το σημείο του οποίου ζητείται η καταχώριση, μπορεί να προκύπτει, μεταξύ άλλων, από γενική γνώση, στον οικείο οικονομικό τομέα, της χρήσεως αυτής, δεδομένου ότι η γνώση αυτή μπορεί να συναχθεί, μεταξύ άλλων, από τη χρονική διάρκεια αυτής της χρήσεως. Συγκεκριμένα, όσο παλαιότερη είναι η χρήση, τόσο πιθανότερο είναι να είχε λάβει γνώση της ο αιτών κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος.

50 Δεύτερον, το Δικαστήριο προσέθεσε, με τη σκέψη 40 της προπαρατεθείσας στη σκέψη 44 αποφάσεως Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli, ότι πρέπει πάντως να επισημανθεί ότι το γεγονός ότι ο αιτών την καταχώριση γνωρίζει ή οφείλει να γνωρίζει ότι τρίτος χρησιμοποιεί, σε ένα τουλάχιστον κράτος μέλος και επί μακρόν, πανομοιότυπο ή παρόμοιο σημείο για πανομοιότυπο ή παρόμοιο προϊόν, δυνάμενο να προκαλέσει σύγχυση με το σημείο του οποίου ζητείται η καταχώριση, δεν αρκεί αφεαυτού για να αποδειχθεί η κακοπιστία του αιτούντος. Συγκεκριμένα, κατά τις σκέψεις 41 και 42 της εν λόγω αποφάσεως, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η πρόθεση του αιτούντος κατά τον κρίσιμο χρόνο, η οποία αποτελεί υποκειμενικό στοιχείο που πρέπει να εξετάζεται σε συνάρτηση με τις αντικειμενικές περιστάσεις της προκειμένης περιπτώσεως.

51 Επομένως, η πρόθεση να παρεμποδισθεί τρίτος να διαθέσει στο εμπόριο ένα προϊόν μπορεί, υπό ορισμένες περιστάσεις, να καταδεικνύει την κακοπιστία του αιτούντος την καταχώριση (προπαρατεθείσα στη σκέψη 44 απόφαση Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli, σκέψη 43).

52 Τούτο ισχύει ιδίως οσάκις ο αιτών ζητεί και επιτυγχάνει την καταχώριση σημείου ως κοινοτικού σήματος χωρίς να προτίθεται να το χρησιμοποιήσει, αλλά με αποκλειστικό σκοπό να παρεμποδίσει την είσοδο τρίτου στην αγορά (προπαρατεθείσα στη σκέψη 44 απόφαση Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli, σκέψη 44).

53 Τρίτον, το Δικαστήριο έκρινε ότι το γεγονός ότι τρίτος χρησιμοποιεί επί μακρόν, για πανομοιότυπο ή παρόμοιο προϊόν, σημείο δυνάμενο να προκαλέσει σύγχυση με το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση και το ότι το σημείο αυτό προστατεύεται νομικώς σε ορισμένο βαθμό αποτελεί έναν από τους κρίσιμους παράγοντες για την εκτίμηση της κακοπιστίας του αιτούντος την καταχώριση (προπαρατεθείσα στη σκέψη 44 απόφαση Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli, σκέψη 46). Πάντως, ακόμη και σε τέτοια περίπτωση, η καταχώριση κοινοτικού σήματος δεν έχει γίνει κατ' ανάγκη κακόπιστα, ιδίως οσάκις ο αιτών την καταχώριση γνωρίζει, κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως, ότι τρίτος, ο οποίος έχει δραστηριοποιηθεί πρόσφατα στην αγορά, επιδιώκει να αντλήσει όφελος από το σημείο αυτό μιμούμενος τον τρόπο παρουσίασής του, στοιχείο που αναγκάζει τον αιτούντα να ζητήσει την καταχώριση του εν λόγω σημείου προκειμένου να εμποδίσει την χρήση του οικείου τρόπου παρουσιάσεως (προπαρατεθείσα στη σκέψη 44 απόφαση Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli, σκέψεις 48 και 49).

54 Τέταρτον, με τη σκέψη 51 της προπαρατεθείσας στη σκέψη 44 αποφάσεως Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli, το Δικαστήριο έκρινε ότι για να εκτιμηθεί αν ο αιτών την καταχώριση ήταν κακόπιστος μπορεί να λαμβάνεται υπόψη η έκταση της φήμης της οποίας χαίρει σημείο κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεώς του ως κοινοτικού σήματος. Κατά το Δικαστήριο, αυτό το γνώρισμα της φήμης δύναται ακριβώς να δικαιολογήσει το συμφέρον του αιτούντος να να διασφαλίσει πλέον διευρυμένη νομική προστασία για το σημείο του.

55 Η νομιμότητα της προσβαλλομένης αποφάσεως πρέπει να εξετασθεί με γνώμονα ιδίως τα ανωτέρω και στο μέτρο που αυτά έχουν εφαρμογή στην υπό κρίση υπόθεση, καθόσον το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι ο παρεμβαίνων δεν ενήργησε κακόπιστα κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος.

56 Πρώτον, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι, όπως προκύπτει από τη σκέψη 35 της προπαρατεθείσας στη σκέψη 44 αποφάσεως Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli και όπως ορθώς επισήμανε το τμήμα προσφυγών στη σκέψη 26 της προσβαλλομένης αποφάσεως, πρέπει να αποδειχθεί η ύπαρξη κακοπιστίας του παρεμβαίνοντος κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως του κοινοτικού σήματος, δηλαδή στις 22 Νοεμβρίου 2002.

57 Εντούτοις, τα πραγματικά περιστατικά της υπό κρίση υποθέσεως οδήγησαν το τμήμα προσφυγών να εξετάσει περιστατικά προγενέστερα της ημερομηνίας αυτής, δεδομένου ότι η αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος έπεται χρονικά της καταχωρίσεως πανομοιότυπου προγενέστερου εθνικού σήματος.

58 Όπως ορθώς επισήμανε το τμήμα ακυρώσεων, υφίσταται συνέχεια ή «εμπορική διαδρομή» που συνδέει τα σήματα της παρεμβαίνουσας, λόγος για τον οποίον πρέπει να ληφθεί υπόψη και η ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως του ισπανικού σήματος.

59 Βεβαίως, το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε κατά τα φαινόμενα υπόψη την ημερομηνία υποβολής της προγενέστερης αιτήσεως καταχωρίσεως εθνικού σήματος, στη σκέψη 26 της προσβαλλομένης αποφάσεως, αποφαινόμενο ότι «το τμήμα προσφυγών δεν θα προβεί σε εξέταση της κακής ή καλής πίστεως του [παρεμβαίνοντος] κατά τον χρόνο υποβολής των αιτήσεων καταχωρίσεως σήματος στην Ισπανία, όχι μόνον επειδή αυτές υποβλήθηκαν πριν οκτώ έτη, αλλά και επειδή πρόκειται για ζήτημα το οποίο υπάγεται στην αποκλειστική δικαιοδοσία των εθνικών δικαστηρίων και ειδικότερα των ισπανικών».

60 Εντούτοις, διαπιστώνοντας, στη σκέψη 27 της προσβαλλομένης αποφάσεως, «ότι η εκ μέρους [του παρεμβαίνοντος] υποβολή της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος το 2002 ήταν απλώς η φυσική και αναμενόμενη εμπορικώς εξέλιξη της δραστηριότητάς του στον χώρο της εστιάσεως», το τμήμα προσφυγών προέβη κατ' ανάγκη σε εξέταση των προγενέστερων από την υποβολή της αιτήσεως καταχωρίσεως του εν λόγω σήματος πραγματικών περιστατικών.

61 Από κανένα, όμως, στοιχείο της δικογραφίας δεν τεκμαίρεται ότι ο παρεμβαίνων γνώριζε την ύπαρξη του αμερικανικού σήματος, καθόσον αφενός το σήμα αυτό δεν είχε καταχωρισθεί σε κράτος μέλος, αλλά σε τρίτη χώρα, και, αφετέρου, μεταξύ της ημερομηνίας υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως του ισπανικού σήματος, δηλαδή της 20ής Ιουνίου 1994, και αυτής του αμερικανικού σήματος, δηλαδή της 25ης Απριλίου 1994, μεσολάβησε χρονικό διάστημα μόλις δύο μηνών. Ακόμη κι αν πρέπει να ληφθεί υπόψη η ημερομηνία της πρώτης χρήσεως του αμερικανικού σήματος, δηλαδή η 13η Σεπτεμβρίου 1991, διαπιστώνεται ότι μεσολαβεί χρονικό διάστημα τριών και ήμισυ ετών, πλην όμως, εν πάση περιπτώσει, το γεγονός αυτό δεν αρκεί αφεαυτού, λαμβανομένης υπόψη της γεωγραφικής περιοχής χρήσεως του σήματος, για να γίνει δεκτό ότι ο παρεμβαίνων γνώριζε την ύπαρξη του σήματος αυτού κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος στην Ισπανία. Επομένως, η λειτουργία ενός ή πλειόνων εστιατορίων στην πολιτεία της Φλόριδας (ΗΠΑ) ή σε άλλες χώρες ευρισκόμενες στη Νότια Αμερική δεν αποδεικνύει αφεαυτής ότι ο παρεμβαίνων γνώριζε την προγενέστερη χρήση του αμερικανικού σήματος.

62 Η προσφεύγουσα δεν προέβαλε, επομένως, το παραμικρό αποδεικτικό στοιχείο βάσει του οποίου θα τεκμαιρόταν ότι ήταν αδύνατο να αγνοεί ο παρεμβαίνων την ύπαρξη του εν λόγω σήματος.

63 Πρέπει συνεπώς να γίνει δεκτό ότι, την 22α Νοεμβρίου 2002, το μόνο άλλο σήμα του οποίου την ύπαρξη μπορούσε να γνωρίζει ο παρεμβαίνων ήταν αυτό του οποίου δικαιούχος ήταν ο ίδιος, δηλαδή του ισπανικού σήματος που είχε καταχωρισθεί με αριθμό 1909496.

64 Δεύτερον, η προσφεύγουσα θέτει εν αμφιβόλω τη διαπίστωση της σκέψεως 27 της προσβαλλομένης αποφάσεως περί του ότι «από τα εκτεθέντα πραγματικά περιστατικά της προκειμένης περιπτώσεως προκύπτει ότι η εκ μέρους [του παρεμβαίνοντος] υποβολή της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος το 2002 ήταν απλώς η φυσική και αναμενόμενη εμπορικώς εξέλιξη της δραστηριότητάς του στον χώρο της εστιάσεως» και ότι, «συγκεκριμένα, δεν αμφισβητείται ότι [ο παρεμβαίνων] άρχισε να ασκεί εμπορική δραστηριότητα στον χώρο της εστιάσεως στις αρχές της δεκαετίας του 1990, ότι, το 1994, κίνησε πληθώρα διαδικασιών ενδεικτικών της προθέσεώς του να ασκήσει εμπορική δραστηριότητα

στον χώρο της εστιάσεως εντός κράτος μέλους και ότι, έπειτα από οκτώ έτη, ζήτησε προστασία σε κοινοτικό επίπεδο, στοιχεία που καταδεικνύουν την ουσιαστική άσκηση εμπορικής δραστηριότητας στον χώρο της εστιάσεως».

65 Δεν αμφισβητείται, βεβαίως, ότι το 1994 κινήθηκε ενώπιον του ΟΕΡΜ διαδικασία κατά της αιτήσεως καταχωρίσεως των προπαρατεθέντων στη σκέψη 3 ισπανικών σημάτων που είχε υποβάλει η προσφεύγουσα, πλην όμως το ΓΕΕΑ δεν ήταν σε θέση, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, να παράσχει διευκρινίσεις όσον αφορά τις διάφορες διαδικασίες που κίνησε το 1994 ο παρεμβαίνων καταδεικνύοντας την πρόθεσή του να ασκήσει εμπορική δραστηριότητα εντός κράτους μέλους, στις οποίες παραπέμπει κατά τα φαινόμενα η προσβαλλόμενη απόφαση.

66 Πρέπει να επισημανθεί συναφώς ότι, ανεξαρτήτως του ότι ο παρεμβαίνων δεν προέβη σε επέκταση των εμπορικών δραστηριοτήτων του κατόπιν της καταχωρίσεως του ισπανικού σήματος στις 20 Ιουνίου 1994, από τη δικογραφία προκύπτει ότι στις 9 Ιουνίου 2006, δηλαδή πριν την υποβολή της αιτήσεως κηρύξεως ακυρότητας, στις 22 Ιανουαρίου 2007, ο παρεμβαίνων σύναψε σύμβαση με αντικείμενο την παραχώρηση αδείας χρήσεως του σήματος Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL (βλ., εξ αντιδιαστολής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 44 απόφαση Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli, σκέψη 44).

67 Μολονότι, σύμφωνα με τις διευκρινίσεις που παρέσχε ο παρεμβαίνων κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η σύμβαση αυτή δεν εκτελέσθηκε, μπορεί να γίνει δεκτό ότι η εν λόγω σύμβαση καταδεικνύει τη βούληση του παρεμβαίνοντος να αναπτύξει την εμπορική δραστηριότητά του.

68 Τρίτον, όσον αφορά το αν το προγενέστερο αμερικανικό σήμα είχε καταστεί παγκοίνως γνωστό, το τμήμα προσφυγών εξέτασε το ζήτημα αυτό, στη σκέψη 28 της προσβαλλομένης αποφάσεως, με γνώμονα τα κριτήρια που έχει θέσει η νομολογία των δικαιοδοτικών οργάνων της Ένωσης όσον αφορά τη φήμη, έννοια παραπλήσια της ιδιότητας σήματος να καταστεί παγκοίνως γνωστό (απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Νοεμβρίου 2007, C-328/06, Nieto Nuño, Συλλογή 2007, σ. I-10093, σκέψη 17), η οποία περιέχεται στη Σύμβαση των Παρισίων για την προστασία της βιομηχανικής ιδιοκτησίας, της 20ής Μαρτίου 1883, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί.

69 Κατά τη νομολογία, η έννοια της «φήμης» προϋποθέτει ορισμένο βαθμό γνώσεως εκ μέρους του ενδιαφερομένου κοινού. Επιπλέον, όσον αφορά κοινοτικό σήμα, το Γενικό Δικαστήριο έχει υπενθυμίσει ότι ενδιαφερόμενο κοινό είναι εκείνο το οποίο αφορά το οικείο κοινοτικό σήμα, δηλαδή, αναλόγως του προϊόντος ή της υπηρεσίας που διατίθεται στο εμπόριο, είτε το ευρύ κοινό είτε ένα πιο εξειδικευμένο κοινό, π.χ. συγκεκριμένος επαγγελματικός κύκλος. Δεν μπορεί να απαιτηθεί να είναι το κοινοτικό σήμα γνωστό σε συγκεκριμένο ποσοστό του κοινού που έχει προσδιορισθεί κατ' αυτόν τον τρόπο. Πρέπει να γίνεται δεκτό ότι υφίσταται ο απαιτούμενος βαθμός γνώσεως οσάκις το οικείο κοινοτικό σήμα είναι γνωστό σε σημαντικό μέρος του ενδιαφερομένου κοινού το οποίο αφορούν τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες που προσδιορίζονται με το σήμα αυτό. Κατά την εξέταση της προϋποθέσεως αυτής πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όλα τα στοιχεία που ασκούν επιρροή στη συγκεκριμένη υπόθεση, δηλαδή, μεταξύ άλλων, το μερίδιο αγοράς που κατέχεται από το σήμα, το πόσο εντατική είναι η χρήση του, η γεωγραφική έκταση και η διάρκεια της χρήσεώς του, καθώς και το μέγεθος των επενδύσεων στις οποίες προέβη η επιχείρηση για την προβολή του (βλ., σχετικώς, απόφαση του Δικαστηρίου της 6ης Οκτωβρίου 2009, C-301/07, PAGO International, Συλλογή 2009, σ. I-9429, σκέψεις 21 έως 27 και παρατιθέμενη νομολογία).

70 Εν προκειμένω, το τμήμα προσφυγών προέβη στις ακόλουθες διαπιστώσεις, στη σκέψη 28 της προσβαλλομένης αποφάσεως:

«Η προηγούμενη κρίση δεν μπορεί να τεθεί εν αμφιβόλω από το προβαλλόμενο επιχείρημα ότι το σήμα "Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL" έχει καταστεί παγκοίνως γνωστό, δεδομένου ότι δεν αποδείχθηκε κάτι τέτοιο. Το γεγονός ότι υφίστανται διάφορα καταστήματα που φέρουν το σήμα αυτό, το ότι προσκομίσθηκαν έγγραφα σχετικά με στοιχειώδη διαφημιστική δραστηριότητα και σχετικά με τον κύκλο εργασιών και το γεγονός ότι οι παραπομπές στο επίμαχο σήμα μπορούν να ανευρεθούν

διαδικτυακώς μέσω αναζητήσεως στο Google δεν συνεπάγεται ότι το σήμα έχει καταστεί παγκοίνως γνωστό στις μνημονευθείσες χώρες. Για παράδειγμα, δεν προσκομίσθηκε κανένα έγγραφο αποδεικνύον το μερίδιο αγοράς που κατέχει το σήμα στις χώρες όπου φέρεται ως παγκοίνως γνωστό ή το μέγεθος των επενδύσεων στις οποίες προέβη η Carrols Corporation για την προβολή του. Επίσης, δεν προσκομίσθηκε καμία βεβαίωση τρίτου περί του ότι το σήμα έχει καταστεί παγκοίνως γνωστό, κ.λπ. Επιπλέον, δεν προσκομίσθηκε κανένα έγγραφο που να αποδεικνύει ότι ο G. Gambettola γνώριζε την ύπαρξη των υπηρεσιών εστιάσεως που παρείχε η αιτούσα και το ότι αυτές ήταν παγκοίνως γνωστές.»

71 Η προσφεύγουσα διαβίβασε αριθμητικά στοιχεία εκπεφρασμένα σε δολάρια ΗΠΑ (USD), τα οποία παρατίθενται σε ένα απλό έγγραφο χωρίς κεφαλίδα με τη μορφή καταλόγου στον οποίο μνημονεύεται η ημερομηνία της ενάρξεως λειτουργίας πλειόνων εστιατορίων, αντίγραφα διαφημιστικών καταχωρίσεων για το σήμα Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL σε διάφορες εφημερίδες, εκ των οποίων δύο ανάγονται στον Φεβρουάριο του 1997 (στην *Horizonte*) και στον Μάιο του 1997 (στην *El Nuevo Impacto*), ενώ οι υπόλοιπες στο 2006. Η προσφεύγουσα προσκόμισε επίσης αντίγραφα τιμοκαταλόγων (μενού), φωτογραφίες εστιατορίων και διαφημιστικό υλικό.

72 Προσκόμισε επίσης έγγραφα συγκρίνοντα τα εστιατόρια που φέρουν το σήμα Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL με άλλα είδη εστιατορίων, έγγραφα τα οποία έχουν τη μορφή απλών γραφικών παραστάσεων σε απλό χαρτί και τα οποία δεν προέρχονται από λογιστικό γραφείο ή γραφείο οικονομικού ελέγχου.

73 Πρέπει να υπομνησθεί ότι, όσον αφορά την αποδεικτική αξία των εγγράφων που περιλαμβάνονται στον φάκελο της υποθέσεως και προέρχονται από την ίδια την επιχείρηση, το Πρωτοδικείο έχει κρίνει, στη σκέψη 42 της αποφάσεως της 7ης Ιουνίου 2005, T-303/03, Lidl Stiftung κατά ΓΕΕΑ - REWE-Zentral (Salvita) (Συλλογή 2005, σ. II-1917), ότι, για την εκτίμηση της αποδεικτικής αξίας εγγράφου, πρέπει πρωτίστως να ελέγχεται η ακρίβεια των περιεχόμενων σ' αυτό στοιχείων. Προσέθεσε ότι, στην περίπτωση αυτή, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη, μεταξύ άλλων, η προέλευση του εγγράφου, οι περιστάσεις υπό τις οποίες καταρτίσθηκε και ο αποδέκτης του και να τίθεται το ερώτημα αν, βάσει του περιεχομένου του, το έγγραφο είναι εκ πρώτης όψεως λογικό και αξιόπιστο. Στην σκέψη 43 της εν λόγω αποφάσεως, το Πρωτοδικείο διαπίστωσε ότι, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ενώπιον του ΓΕΕΑ, δεν προσκομίσθηκαν άλλα στοιχεία που να επιβεβαιώνουν ιδίως τα αριθμητικά στοιχεία που είχαν υποβληθεί με την υπεύθυνη δήλωση και τον κατάλογο των διατιθέμενων στο εμπόριο προϊόντων.

74 Πρέπει να υπομνησθεί συναφώς ότι, ακόμη κι αν ληφθούν υπόψη τα έγγραφα που δεν έχουν συνταχθεί στη γλώσσα διαδικασίας, ενδεχόμενο κατά του οποίου βάλλει ο παρεμβαίνων, βάσει των εγγράφων αυτών δεν μπορεί να αποδειχθεί ότι το αμερικανικό σήμα είχε καταστεί παγκοίνως γνωστό, λαμβανομένου υπόψη ότι τα μεν αριθμητικά στοιχεία παρατίθενται σε απλό χαρτί, τα δε λοιπά έγγραφα δεν είναι χρονολογημένα. Εξάλλου, η παράθεση απλώς τιμοκαταλόγων, φωτογραφιών εστιατορίων, γραφικών παραστάσεων ή διαφημιστικών φυλλαδίων που δεν προβάλλονται προς στήριξη κάποιου απτού και σαφούς ως προς τα στοιχεία και την προέλευσή του εγγράφου δεν αποδεικνύουν, αφεαυτών, το επιχείρημα ότι το αμερικανικό σήμα είχε καταστεί παγκοίνως γνωστό.

75 Ειδικότερα, η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε προς στήριξη της επιχειρηματολογίας της κανένα έγγραφο που να παραθέτει το μερίδιο αγοράς που κατέχει το σήμα και να αποδεικνύει το πόσο εντατική ήταν η χρήση του ή το μέγεθος των επενδύσεων, ούτε καν κάποια βεβαίωση τρίτου περί του ότι το σήμα είχε καταστεί παγκοίνως γνωστό (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 14ης Σεπτεμβρίου 1999, C-375/97, General Motors, Συλλογή 1999, σ. I-5421, σκέψη 27).

76 Όσον αφορά, τέλος, το ζήτημα αν πρέπει να ληφθούν υπόψη τα έγγραφα που είναι μεταγενέστερα της ημερομηνίας υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος, πρέπει να επισημανθεί ότι, ως προς οδηγία 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 1989, L 40, σ. 1), το Δικαστήριο, στο πλαίσιο της αποδείξεως της ουσιαστικής χρήσεως σήματος, έκρινε, με τις σκέψεις 30 και 31 της διατάξεως της 27ης Ιανουαρίου 2004, C-259/02, La Mer Technology (Συλλογή 2004, σ. I-1159), ότι η οδηγία αυτή

εξαρτά τον χαρακτηρισμό περί «ουσιαστικής χρήσεως» του σήματος αποκλειστικώς από την εκτίμηση των περιστάσεων οι οποίες ανακύπτουν κατά το κρίσιμο για την υπόθεση χρονικό διάστημα και είναι, επομένως, προγενέστερες της υποβολής αιτήσεως περί εκπτώσεως. Πάντως, η οδηγία δεν αποκλείει ρητώς το ενδεχόμενο να ληφθούν υπόψη, κατά την εκτίμηση της ουσιαστικής χρήσεως κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα, τυχόν μεταγενέστερα της υποβολής αυτής πραγματικά περιστατικά. Βάσει αυτών των περιστατικών είναι δυνατό να επιβεβαιωθεί ή να εκτιμηθεί καλύτερα το εύρος της χρήσεως του σήματος κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα, καθώς και οι πραγματικές προθέσεις του δικαιούχου κατά το ίδιο χρονικό διάστημα. Η νομολογιακή αρχή αυτή διατυπώθηκε εκ νέου, στο πλαίσιο του κανονισμού 40/94, μεταξύ άλλων, με τη σκέψη 38 της αποφάσεως του Πρωτοδικείου της 10ης Σεπτεμβρίου 2008, T-325/06, Boston Scientific κατά ΓΕΕΑ — Terumo (CAPIO) (που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή), πρέπει δε να τύχει εφαρμογής και στο πλαίσιο του κανονισμού 207/2009.

77 Ως προς το ζήτημα αυτό, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, ακόμη και αν στο πλαίσιο της αποδείξεως του παγκοίνως γνωστού χαρακτήρα ενός σήματος επιτρέπεται να ληφθούν υπόψη προγενέστερα έγγραφα, ο παγκοίνως γνωστός χαρακτήρας του αμερικανικού σήματος δεν μπορεί να αποδειχθεί αποκλειστικώς βάσει διαφημιστικών καταχωρίσεων σε περιοδικά, καθόσον δεν είναι αφεαυτών επαρκείς και δεν ενισχύουν κανένα άλλο ουσιώδες στοιχείο.

78 Ως εκ τούτου, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, όπως διαπίστωσε και το τμήμα ακυρώσεων, καθώς και το τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ, τα στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα στο ΓΕΕΑ είναι ανεπαρκή για να αποδειχθεί ότι το αμερικανικό σήμα είχε καταστεί παγκοίνως γνωστό, τόσο κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως για την καταχώριση του κοινοτικού σήματος όσο και κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως για την καταχώριση του ισπανικού σήματος.

79 Τέταρτον, από τα στοιχεία της δικογραφίας ουδόλως προκύπτει ότι ο παρεμβαίνων δεν είχε καμία πρόθεση να χρησιμοποιήσει το σήμα κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεώς του και ότι η αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος οφειλόταν αποκλειστικά στην πρόθεση του παρεμβαίνοντος να μην επιτρέψει στην προσφεύγουσα να διαθέσει τα προϊόντα της στο εμπόριο. Συγκεκριμένα, δεν αποδείχθηκε κατ' ουσίαν ότι ο παρεμβαίνων δεν χρησιμοποιούσε, στην Ισπανία, το σήμα του οποίου είναι δικαιούχος και ότι προέβη σε κινήσεις προκειμένου να αναπτύξει τη χρήση του σήματος στο έδαφος της Ένωσης.

80 Αντιθέτως, μολονότι κατόπιν αιτήσεως της προσφεύγουσας καταχωρίσθηκαν στο Ηνωμένο Βασίλειο (βλ. σκέψη 12 ανωτέρω) δύο σήματα πανομοιότυπα με το επίμαχο, δεν αμφισβητείται ότι η προσφεύγουσα δεν κατόρθωσε να αποδείξει, τόσο ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων όσο και ενώπιον του τμήματος προσφυγών, την ουσιαστική χρήση αυτών των δύο σημάτων, διαπίστωση η οποία δεν αμφισβητήθηκε στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

81 Ως εκ τούτου, ορθώς έκρινε το τμήμα προσφυγών, με τη σκέψη 18 της προσβαλλομένης αποφάσεως, λαμβάνοντας υπόψη ότι δεν προσκομίσθηκε οποιοδήποτε έγγραφο σχετικό με τη χρήση των σημάτων που καταχωρίσθηκαν στο Ηνωμένο Βασίλειο κατόπιν αιτήσεως της προσφεύγουσας, ότι η προσφεύγουσα, και όχι ο παρεμβαίνων, δεν είχε την πρόθεση να χρησιμοποιήσει τα εν λόγω σήματα, παρότι αυτά είχαν καταχωρισθεί κατόπιν αιτήσεώς της.

82 Οι εξηγήσεις τις οποίες παρέσχε συναφώς η προσφεύγουσα δεν είναι πειστικές.

83 Συγκεκριμένα, μολονότι η προσφεύγουσα αποδίδει την παράλειψη χρήσεως των σημάτων αυτών στο Ηνωμένο Βασίλειο στο ότι ο παρεμβαίνων χρησιμοποιούσε το σήμα αυτό στην Ισπανία και στο ότι εκείνη επιθυμούσε την επίλυση της διαφοράς με τον παρεμβαίνοντα πριν αρχίσει να χρησιμοποιεί τα σήματά της, διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα ζήτησε την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος του παρεμβαίνοντος μόλις στις 22 Ιανουαρίου 2007, ενώ το κοινοτικό αυτό σήμα είχε δημοσιευθεί στις 29 Σεπτεμβρίου 2003.

84 Επιπλέον, η προσφεύγουσα δεν μπορεί, όπως επιχειρεί στο δικόγραφο της προσφυγής, να αποδώσει την παράλειψη χρήσεως των σημάτων της στο Ηνωμένο Βασίλειο στο ότι ο παρεμβαίνων, με το εθνικό σήμα, δεν επέτρεπε την επέκταση των εμπορικών δραστηριοτήτων της προσφεύγουσας, μεταξύ άλλων, στο Ηνωμένο Βασίλειο. Συγκεκριμένα, όπως επισημαίνει το ΓΕΕΑ στα υπομνήματά του, είναι αμφίβολο αν ο ιδιοκτήτης μιας μικρής πιτσαρίας σε ένα χωριό των Καναρίων Νήσων μπορεί να αναστείλει, χάρη στο εθνικό σήμα του, την επέκταση της προσφεύγουσας στην υπόλοιπη Ευρωπαϊκή Ένωση, τουλάχιστον μέχρι την υποβολή της αιτήσεως για την καταχώριση του προγενέστερου ισπανικού σήματος. Δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι η μη χρησιμοποίηση των σημάτων στο Ηνωμένο Βασίλειο οφείλεται στην ύπαρξη του ισπανικού σήματος.

85 Πέμπτον, όπως προκύπτει από τη σκέψη 33 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε, ούτε καν υπαινίχθηκε, την ύπαρξη, πριν την κατάθεση της αιτήσεως για την καταχώριση του επίμαχου σήματος, άμεσων ή έμμεσων σχέσεων μεταξύ των νυν διαδίκων, στοιχείο που θα μπορούσε να εξηγήσει την κακοπιστία του παρεμβαίνοντος.

86 Βεβαίως, υπήρξαν επαφές μεταξύ της προσφεύγουσας και του παρεμβαίνοντος προ της καταχωρίσεως του κοινοτικού σήματος, πλην όμως αυτές εξηγούνται από την ανακοπή που άσκησε ο παρεμβαίνων, βάσει των δικαιωμάτων που αντλεί από το προγενέστερο ισπανικό σήμα του, κατά της καταχωρίσεως, κατόπιν αιτήσεως της προσφεύγουσας, στην Ισπανία, σημάτων πανομοιότυπων ή παρόμοιων με το δικό του, ενώ δεν στοιχειοθετούν την προβαλλόμενη κακοπιστία του παρεμβαίνοντος.

87 Ωστόσο, δεν αποδείχθηκε και ούτε καν υποστηρίχθηκε ότι ο παρεμβαίνων είχε συνάψει σύμβαση οποιουδήποτε είδους με την προσφεύγουσα, πριν την υποβολή της αιτήσεως για την καταχώριση του ισπανικού σήματος.

88 Έκτον, η πρόταση του παρεμβαίνοντος προς την προσφεύγουσα περί χρηματικού αντιτίμου ύψους πέντε εκατομμυρίων USD για τη μεταβίβαση του κοινοτικού σήματος, μολονότι σημαντική, δεν καταδεικνύει εν προκειμένω αφεαυτής την κακή πίστη του παρεμβαίνοντος κατά την υποβολή της αιτήσεως για την καταχώριση του επίμαχου σήματος.

89 Συγκεκριμένα, ελλείψει οποιουδήποτε άλλου στοιχείου και μολονότι αυτή η απαίτηση αντιτίμου είναι κατά τα φαινόμενα δυσανάλογη λαμβανομένης υπόψη της χρήσεως του προγενέστερου ισπανικού σήματος, δεν είναι δυνατόν να συναχθεί από το στοιχείο αυτό ότι ο παρεμβαίνων ενήργησε κακόπιστα υποβάλλοντας την αίτηση καταχωρίσεως του κοινοτικού σήματος.

90 Τέλος, όσον αφορά το πανομοιότυπο των επίμαχων σημείων, το στοιχείο αυτό δεν αποδεικνύει την κακή πίστη του παρεμβαίνοντος, ελλείψει οποιουδήποτε άλλου ουσιώδους στοιχείου.

91 Κατόπιν του συνόλου των ανωτέρω, ο μοναδικός λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί, όπως, κατά συνέπεια, και η προσφυγή στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

92 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα του ΓΕΕΑ και του παρεμβαίνοντος.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την Carrols Corp. στα δικαστικά έξοδα.

Truchot Martins Ribeiro Kanninen

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο την 1η Φεβρουαρίου 2012.

(υπογραφές)